

K přečtení místo odpadlé přednášky z MA 2.12.2008

Robert Šámal

IV. Funkce jedné reálné proměnné

4.1. Základní definice

Definice. Funkcí jedné reálné proměnné rozumíme zobrazení $f : M \rightarrow \mathbb{R}$, kde $M \subseteq \mathbb{R}$. Množina M se nazývá definiční obor funkce f a značí D_f .

Definice. Řekneme, že funkce $f : M \rightarrow \mathbb{R}$, $M \subseteq \mathbb{R}$, je

rostoucí, *jestliže* $\forall x, y \in M, x < y : f(x) < f(y)$,

klesající, *jestliže* $\forall x, y \in M, x < y : f(x) > f(y)$,

nerostoucí, *jestliže* $\forall x, y \in M, x < y : f(x) \geq f(y)$,

neklesající, *jestliže* $\forall x, y \in M, x < y : f(x) \leq f(y)$.

Definice. Řekneme, že funkce $f : M \rightarrow \mathbb{R}$, $M \subseteq \mathbb{R}$, je

sudá, *jestliže* $\forall x \in M : -x \in M \ \& \ f(x) = f(-x)$,

lichá, *jestliže* $\forall x \in M : -x \in M \ \& \ (f(x) = -f(-x))$,

periodická, *jestliže*

$$\exists p > 0 \ \forall x \in M : \ x + p \in M \ \& \ x - p \in M \ \& \ f(x) = f(x + p).$$

Definice. Řekneme, že funkce $f : M \rightarrow \mathbb{R}$, $M \subseteq \mathbb{R}$, je omezená (omezená shora, omezená zdola), *jestliže* $f(M)$ je omezená (shora omezená, zdola omezená) podmnožina \mathbb{R} . Symbolem $f(M)$, nebo také H_f značíme množinu hodnot funkce f , tj. množinu $\{f(x) : x \in M\}$.

Definice. Necht $f : M \rightarrow \mathbb{R}$, $M \subseteq \mathbb{R}$. Řekneme, že funkce f nabývá v bodě $a \in M$

maxima na M *jestliže* $\forall x \in M : f(x) \leq f(a)$,

minima na M *jestliže* $\forall x \in M : f(x) \geq f(a)$,

ostrého maxima na M *jestliže* $\forall x \in M, x \neq a : f(x) < f(a)$,

ostrého minima na M *jestliže* $\forall x \in M, x \neq a : f(x) > f(a)$,

lokálního maxima (ostrého lokálního maxima, ostrého lokálního minima, lokálního minima) na M *jestliže existuje* $\delta > 0$ *tak, že* f *nabývá na* $M \cap (a - \delta, a + \delta)$ *svého maxima (ostrého maxima, ostrého minima, minima).*

K zamyšlení: Může nějaká funkce nabývat lokálního minima v každém bodě definičního oboru? Ostrého lokálního minima? Co když chceme, aby funkce byla definovaná na celém \mathbb{R} ? (Pozor, poslední část je těžká!)

Definice. Budte $f : M \rightarrow \mathbb{R}$ a $g : N \rightarrow \mathbb{R}$ funkce, $M, N \subseteq \mathbb{R}$. Složením těchto funkcí myslíme funkci $h : N' \rightarrow \mathbb{R}$, kde

1. $h(x) = f(g(x))$ pro všechna $x \in N'$
2. $N' = \{x \in N : g(x) \in M\}$

Definice. Necht f je funkce a J je interval. Řekneme, že f je prostá na J , jestliže pro všechna $x, y \in J$ platí $x \neq y \Rightarrow f(x) \neq f(y)$. Pro prostou funkci $f : J \rightarrow \mathbb{R}$ definujeme funkci inverzní $f^{-1} : f(J) \rightarrow \mathbb{R}$ předpisem $f^{-1}(y) = x \Leftrightarrow f(x) = y$.

4.2. Elementární funkce

Po trochu suchých definicích si pořádně zavedme “běžné” – tzv. *elementární* – funkce. Zatím jsme si nedefinovali limitu funkce ani spojitost, tyto body zatím prosím chápejte intuitivně (a vraťte se k nim, až limity a spojitost probereme).

Věta 1 (zavedení exponenciály). *Existuje právě jedna funkce $\exp : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ splňující:*

1. $\exp(x)$ je rostoucí na \mathbb{R} ,
2. $\forall x, y \in \mathbb{R} \quad \exp(x + y) = \exp(x) \exp(y)$,
3. $\exp(0) = 1$,
4. $H_{\exp} = (0, \infty)$,
5. $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\exp(x) - 1}{x} = 1$.

Definice. Funkci inverzní k exponenciále \exp nazýváme *logaritmus* \log .

Věta 13 (vlastnosti logaritmu). *Funkce \log splňuje:*

1. $\log : (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$ je spojitá rostoucí funkce,
2. $\forall x, y > 0 \quad \log(xy) = \log(x) + \log(y)$,
3. $\lim_{x \rightarrow 1} \frac{\log(x)}{x-1} = 1$.

Definice. Necht $a > 0$ a $b \in \mathbb{R}$. Pak definujeme $a^b = \exp(b \log(a))$. Je-li $b > 0$ pak definujeme $\log_b a = \frac{\log a}{\log b}$.

Poznámka. (1) *Umocňování má všechny “očekávané” vlastnosti, tj. např. $\log(a^b) = b \log a$, $a^{bc} = (a^b)^c$, $a^{b+c} = a^b a^c$, $a^0 = 1$ (vše pro $a > 0$, jinak obecnou mocninu nemáme definovanou).* (2) *Označíme-li $e = \exp(1)$, pak $\log e = 1$ a podle definice je $e^x = \exp(x \cdot 1) = \exp(x)$. Číslo $e \doteq 2.718\ 281\ 828\dots$ se nazývá *Eulerovo číslo*. Kromě tohoto vztahu s exponenciálou je e také hodnota limity*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n.$$

Věta 14 (zavedení sinu a cosinu). *Existují funkce $\sin : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ a $\cos : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ splňující:*

1. $\forall x, y \in \mathbb{R} \quad \sin(x + y) = \sin x \cos y + \cos x \sin y,$
 $\forall x, y \in \mathbb{R} \quad \cos(x + y) = \cos x \cos y - \sin x \sin y,$
 $\forall x, y \in \mathbb{R} \quad \cos(-x) = \cos x, \quad \sin(-x) = -\sin x,$
2. *existuje kladné číslo π tak, že \sin je rostoucí na $[0, \frac{1}{2}\pi]$ a $\sin(\frac{1}{2}\pi) = 1$,*
3. $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\sin x}{x} = 1$.

Funkce \sin a \cos (a číslo π) jsou těmito vztahy určeny jednoznačně.

Poznámka. Odsud již plynou všechny ostatní vlastnosti funkcí sinus a cosinus, tj. např. vzorec pro $\sin(2x)$, $\cos x/2$, $\sin^2 x + \cos^2 x = 1$, atd.

Definice. Pro $x \in \mathbb{R} \setminus \{\frac{\pi}{2} + k\pi : k \in \mathbb{Z}\}$ a $y \in \mathbb{R} \setminus \{k\pi : k \in \mathbb{Z}\}$ definujeme funkce tangens a cotangens předpisem

$$\operatorname{tg} x = \frac{\sin x}{\cos x} \quad \text{a} \quad \operatorname{cotg} y = \frac{\cos y}{\sin y}.$$

Věta 15 (spojitost sinu a cosinu). Funkce \sin , \cos , tg a cotg jsou spojité na svém definičním oboru.

Definice. Necht

$$\begin{aligned} \sin^* x &= \sin x \quad \text{pro } x \in [-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}], \\ \cos^* x &= \cos x \quad \text{pro } x \in [0, \pi], \\ \operatorname{tg}^* x &= \operatorname{tg} x \quad \text{pro } x \in (-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}) \quad \text{a} \\ \operatorname{cotg}^* x &= \operatorname{cotg} x \quad \text{pro } x \in (0, \pi). \end{aligned}$$

Definujeme \arcsin (respektive \arccos , arctg , $\operatorname{arccotg}$) jako inverzní funkci k funkci \sin^* (respektive \cos^* , tg^* , cotg^*).

Poznámka. Asi jste si všimli, že věty jsou bez důkazů – vlastně jsme jen řekli, jak chceme, aby se elementární funkce chovaly. Některé důkazy si časem ukážeme (některé až v letním semestru), zde jen pro zajímavost naznačíme, jak se dělají:

- Položíme $\exp(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{x^n}{n!}$.
- Vlastnosti logaritmu odvodíme z toho, že se jedná o inverzní funkci k \exp .
- Položíme $\cos x = \frac{e^{ix} + e^{-ix}}{2}$ a $\sin x = \frac{e^{ix} - e^{-ix}}{2i}$. (Zde vybočujeme z rámce zkoumání funkcí (řad, ...) s reálnými hodnotami, ovšem pro komplexní čísla většina toho, co jsme si na přednášce říkali, platí beze změny.)
- Poznamenejme, že obdobně se definují tzv. hyperbolické funkce sinus hyperbolický a cosinus hyperbolický. $\sinh x = \frac{e^x - e^{-x}}{2}$ a $\cosh x = \frac{e^x + e^{-x}}{2}$. (Tyto funkce se nazývají hyperbolické neboť se k rovnoosé hyperbole ($x \mapsto 1/x$) mají tak, jak goniometrické funkce (sinus a spol.) ke kružnici.

Poznámka. Lze vytvářet (např. pomocí integrálů) i další významné funkce “méně elementární”, tzv. speciální funkce. Takovými funkcemi se zabývat nebudeme (už proto, že zatím nevíme, co je integrál), ale v principu se s nimi zachází stejně jako se sinem a spol: pomocí metod, které brzy vybudujeme, zjistíme vlastnosti těchto funkcí a naučíme kalkulačky/počítače jak takovou funkci spočítat numericky. Zmíňme např. tzv. chybovou funkci, která je důležitá mj. ve statistice:

$$\operatorname{erf}(x) = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^x e^{-t^2/2} dt.$$